

Acords en matèria educativa, sí o sí

Comencem un nou curs i encara em meravello de veure com, des de fa dies, ja es reactiva la maquinària dels centres educatius. Equips docents que venen d'un curs ple d'entrebancs, sense pràcticament haver pogut prendre un respir, tornen amb tota la motivació i les ganes. Per a tots ells, la meva admiració i agraïment. *Per Susana Garcia, directora executiva de l'entitat santcugatena Edbuilding.org*

Foto: inezdelprado.com

Sorpren però com, en canvi, en alguns fòrums de debat o inclús òrgans de govern al més alt nivell i de l'àmbit educatiu o social afloren picabaralles en detriment de l'assoliment dels objectius que els uneixen. El conflicte i la discrepància poden arribar a ser molt sans, fins i tot enriquidors, i de ben segur, grans oportunitats de diàleg per arribar a consensos. I, a més a més, parlem de persones que, per la seva formació i el seu àmbit de treball, estan dotades de totes les eines que els permetran gestionar-los, prioritzar i arribar a pactes i solucions.

D'aquests agents s'espera que estiguin units i orientats activament a la millora de l'aprenentatge dels nostres nens i nenes, a una educació en l'excel·lència, en el respecte, en la igualtat d'oportunitats ... i, no obstant això, a vegades no arriben a pactar estratègies o, si més no, a reconèixer la bona feina del rival i (per què no?) a donar-li suport... Què podem esperar? Com es pot construir res sobre aquests fonaments? Com resoldran els problemes i necessitats que marca l'actualitat en matèria educativa? És més: No haurien de ser, precisament ells, els dipositaris de tots els recursos necessaris per a

treballar des de l'empatia, la reflexió conjunta, l'escolta activa i l'actitud generosa?

Sens dubte, les persones que pretenem fer dels nostres objectius vitals un repte professional, les que treballem des de tots els nivells i sectors amb material sensible com l'educació, la sanitat, la solidaritat, el benestar... hauriem de conjurar-nos, almenys, en dues coses: diàleg i consens. Perquè del que plantem ara creixeran els fruits que portaran a la humanitat a deshumanitzar-se o a construir un lloc en el qual tots tinguem cabuda. ■